

Сталінські КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордену Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 27 (823) | Середа, 28 вересня 1955 р. | Ціна 20 коп.

З ЧЕСТЮ ВИКОНАЄМО ПОЧЕСНЕ І ВІДПОВІДАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

Керуючи боротьбою радянського народу за побудову комунізму, Комуністична партія і Радянський уряд нашої країни величезну увагу приділяють дальшому всебічному розвитку важкої промисловості, технічному прогресу нашої Батьківщини.

Генеральною лінією Комуністичної партії Радянського Союзу є забезпечення переважного розвитку важкої промисловості. Поряд з цим важливішим піклуванням партії є досягнення крутого піднесення сільського господарства. Партія ставить своїм завданням домогтися, щоб сільське господарство в повній мірі задовольняло ростучі потреби нашого народу в сільськогосподарських продуктах, а промисловості — в сировині.

Виконуючи рішення січневого і липневого Пленумів ЦК КПРС, готуючи гідну зустріч наступному XX з'їзду КПРС та XIX з'їзду КПУ, трудівники соціалістичних ланів нашої республіки виростили в цьому році багатий врожай. Повністю убрати його в строк і без витрат — таке тепер чергове завдання, яке встало перед колгоспним селянством Радянської України.

Борючись за перетворення в життя рішень ЦК КПРС з питань розвитку сільського господарства, колектив нашого університету систематично надає допомогу колгоспному селянству. Зараз перед студентством університету стало нове почесне і відповідальне завдання — допомогти трудівникам Запорізької області убрати багатий урожай. Успішне виконання цього завдання буде значним вкладом колективу університету в справу розвитку сільського господарства нашої країни.

Партійна і комсомольська організація університету вже провели велику організаційну і виховну роботу по забезпеченню організованого від'їзду студентів в район Запорізької області.

Матеріали про збори та мітинги на факультетах, листи студентів в редакцію газети, які ми публікуємо сьогодні, свідчать про глибоке розуміння студентством і викладачами нашого університету свого обов'язку перед Батьківщиною, про їх рішення попрацювати на славу.

В цілому на село відправилось біля 3400 професорів, викладачів і студентів, тобто основна частина багатотисячного університетського колективу. Зразково організувати працю всього колективу на полях Запоріжжя — таке тепер головне завдання партійної і комсомольської організації університету.

Відповідальні від факультетів, партійні і комсомольські активні факультетів і груп повинні ретельно врахувати і використати досвід шефської роботи по наданню допомоги селу, який має університет. Особливо слід враху-

вати, що вирішальну роль в забезпеченні успішних результатів роботи повинно відіграти правильно налагодження соціалістичного змагання.

Сьогодні в нашій газеті вміщений матеріал про розгортання соціалістичного змагання серед студентів філологічного факультету, про те, як організували працю групи студентів фізмату. Підхопити їх почин, зробити його надбанням всіх факультетів, всіх студентів — таке одне з важливіших завдань комуністів і комсомольців.

Важливішу роль в досягненні успіхів в роботі, в розгортанні соціалістичного змагання закликає відіграти політико-виховна робота. Парторги і комсорги повинні піклуватися про те, щоб в ці дні політико-виховна робота була піднята на нову височину.

Необхідно вміло використовувати різні форми і методи цієї роботи, які практикуються в університеті. У вільний від роботи на полях час необхідно так, як і раніш, влаштовувати полігодини, комсомольські збори, диспути і виступи художньої самодіяльності, випускати стінні газети та «блискавки». Парторгам та комсомольському активу необхідно також попіклуватися про систематичне надходження матеріалів про трудові справи і все різностороннє життя студентів в ці дні в університетську багатотиражну газету «Сталінські кадри».

Хороша організація виховної роботи повинна з'явитися також залогом високої культури поведінки студентства на селі. Поведінка студентів на квартирах, в побуті, їх взаємовідношення з місцевим населенням повинні бути зразком норм комуністичної моралі. Зараз більше ніж в інший час не повинно бути аморальних вчинків в нашому середовищі. Честю Харківського університету повинен дорожити кожний студент.

Нема сумніву, що мужній, благородний вчинок студентів 23-ї групи радіофізичного факультету, що загасили пожежу житлового будинку, довгий час з вдячністю буде згадуватися місцевим населенням. Ось таку пам'ять про себе ми і повинні залишати всюди.

День відкриття XX з'їзду КПРС, який наближається, робітничий клас, колгоспне селянство і інтелігенція нашої країни зустрічає новими трудовими успіхами на всіх ділянках комуністичного будівництва. Нам випала велика честь взяти безпосередню участь в творчій праці радянських людей.

Ми повинні бути гідними довір'я, яке нам оказане. Колектив Харківського орденоносного університету не пожалкує сил, щоб з честю виконати почесне і відповідальне завдання.

Студенти на районній сільськогосподарській виставці

18 вересня в Михайлівці відкрилась районна сільськогосподарська виставка. Оглянути експонати виставки прийшли численні глядачі. Серед них раз-по-раз зустрічаємо знайомі обличчя товаришів-студентів, що прибули сюди з найвіддаленіших колгоспів району.

На естраді, спорудженій на виставці, виступали колективи художньої самодіяльності. В концерті взяли активну участь наші студенти Попов, Тригуб, Курилов та ін., гаряче зустрінуті численними глядачами.

Б. ІВАНОВ.

На фото: Студенти перед від'їздом на поля Запоріжжя.

Фото І. ПЕТРОВА.

З глибоким почуттям патріотизму виїздили студенти нашого орденоносного університету в колгоспи Запорізької області, щоб надати допомогу трудівникам полів у збиранні небувалою урожаю.

Сьогодні на сторінках нашої газети ми розповідаємо про те, з якими почуттями їхала на сільськогосподарські роботи молодь, як вона там працює, провадить свій вільний час.

Ми їдемо з радістю

Перед від'їздом студентів в колгоспи на історичному факультеті відбувся мітинг. Декан факультету доц. Слюсарський звернувся до студентів з закликом прийняти якнайактивнішу участь у цій важливій народногосподарській кампанії.

На мітингу виступили також канд. історичних наук В. І. Астахов та студент IV курсу тов. Куц.

Студенти гаряче підтримали заклики про виїзд до колгоспів.

І. ІВАНЕНКО.

ДОПОМОЖЕМО ТРУДІВНИКАМ СЕЛА

Біля 3,5 тисяч студентів нашого університету виїхали для надання трудової допомоги колгоспникам Запорізької області.

Поряд з наданням трудової допомоги буде провадитись культурно-виховна робота серед трудівників сільського господарства. З цією метою з числа студентів державного університету організується агіткультбригада у складі 30 чоловік. Силами студентів будуть прочитані лекції, організовані концерти. Використовуючи місцевий матеріал, члени бригади

будуть допомагати колгоспникам викривати недоліки в роботі і розповсюджувати передовий досвід.

Завданням нашої бригади є організація культурного і веселого відпочинку як колгоспників, так і наших студентів, що будуть працювати на сільськогосподарських роботах.

Ми прикладемо всіх зусиль, щоб з честю виконати поставлені перед нами завдання.

Члени агіткультбригади
Е. ПОМЕРАНЦЕВА,
Т. ШОКУРОВА.

СТУДЕНТЫ ПОМОГАЮТ КОЛХОЗАМ

Труженики полів нашого району виростили в этом году высокий урожай кукурузы. В помощь колхозам для уборки кукурузы в район прибыло более тысячи студентов Харьковского государственного университета им. М. Горького.

Студенты работают почти во всех колхозах, и большинство из них добросовестно относятся к труду.

Приступил к уборке кукурузы на зерно колхоз имени Калинина. Большую помощь в уборке оказывают прибывшие в колхоз студенты Харьковского университета им. М. Горького.

Первые 15 гектаров кукурузы убраны на участке звеньевой колхоза Ф. Дубовик. Славно потрудились многие студенты. Особен-

но выделяются группы, возглавляемые студентами Богачевой и Маргулес. Они ежедневно выполняют нормы.

Для оказания помощи в уборке кукурузы в колхоз имени Коларова прибыло 47 студентов Харьковского государственного университета имени М. Горького.

С первых дней хороших результатов в работе добилось звено Аллы Погореловой. Все члены звена ежедневно выполняют нормы. Особенно отличились в труде студенты Емельянова, Бессалова, Цай, Кузнецова.

Большую помощь студенты оказали колхозу и в оформлении экспонатов на районную сельскохозяйственную выставку, в выпуске колхозной стенгазеты и полевых листов.

Добросовестно трудятся студенты Харьковского государственного университета имени М. Горького на уборке кукурузы в колхозе «Серп и молот». Все 50 человек показывают высокие образцы в труде. А такие студенты, как Ширкоряд, Большикова, Никитина, Матвиенко и другие добились наилучших показателей.

Недавно культбригада университета выступила с концертом художественной самодіяльності. Колхозники остались довольны концертом.

«Красное Приморье» (Орган Приморского райкома коммунистической партии Украины и райсовета депутатов трудящихся Запорожской области) № 75 від 18 вересня 1955 р.

Вперто і наполегливо працюють студенти

В колгоспі Червоний партизан (Нарис)

Зараз, коли я пишу ці рядки, мені в усіх подробицях пригадується та неспокійна, сповнена чекання чогось нового, незвичайного ніч, коли наш переповнений ешелон мчав на південь, на Запоріжжя, куди ми, вирушили, щоб надати допомогу колгоспам у збиранні багатого урожаю. Настрій у пасажирів був збуджений, піднятий. В одному купе група студентів під акомпанемент гітари співала, в іншому грали в доміно, поруч хтось з захопленням розповідав про Запоріжжя, де йому довелося побувати раніше. А за вікнами вагонів проносились станції і полустанки, сади, села, гаї. Ніч була тиха і зоряна. Десь уже, мабуть, о півночі пасажирів трохи заспокоїлись і, прихиливши голови на чеподанчики та клуночки, задрімали. В вагоні на якусь годину-дві настала тиша.

— Ну, от і Пришиб, — почувся в темряві чийсь голос, — приїхали.

Сон одразу кудись відлетів, всі заворушилися, потяглися до вікон, намагаючись роздивитись навколишню місцевість, осяяну електричними вогнями. У розчинені двері вагону потягло свіжим степовим повітрям, запахло кавунами.

Невеличку платформу станції Пришиб заповнили сотні щойно прибулих невтомлених студентів, які вже шикувались в колони по курсах і групах. Усіх приємно здивувала звістка про те, що на станції вже давно чекають на студентів колгоспні машини і що сюди прибули самі голови колгоспів. Ждати довелося недовго. Студенти курсу за курсом, група за групою організовано і спокійно вантажились на машини і зникали в нічній темряві.

До студентів четвертого курсу історичного факультету підійшла середнього віку людина, з обличчям, ов'ялим степовими вітрами і засмаглим від сонця.

— Голова колгоспу «Червоний партизан» відрекомендувався він і запросив студентів до машин.

Село Михайлівка Запорізької області нічим особливим не виділяється від інших сел області, хіба що, може, незвичайно великими розмірами: воно розляглося по степу на добрий десяток кіло-

метрів вшир і майже на двадцять кілометрів у довжину. А довкола, скільки око огляне, простяглися безкраї, рівні запорізькі степи, раз-у-раз перекреслені темнозеленими стрічками лісосмуг. Багато бачили ці степи. Може, саме через них безстрашні казаки гетьмана Сагайдачного робили одчайдушні наскоки на кримських ханів, що тероризували українські землі своїми спустошливими нападами, а, може, тут проїздив сам Хмельницький, очолюючи війсьсько запорізьке, що відправлялось у свій черговий визвольний похід...

Казково родючі ці землі. Вони дають прекрасні врожаї на протяжні багатьох років. Тут добре родять і солодки, як мед, кавуни, і золота пшениця, і виноград, і навіть бавовна.

Колгосп «Червоний партизан» має земельний масив, що перевищує п'ять тисяч гектарів. Урожай у цьому році видався дуже багатий, і тому роботи в колгоспі — непочатий край. Треба впоратися з пізними зерновими, необхідно заготовити достатньо силосу для колгоспної худоби, зібрати кормові культури, треба й баштан збирати, де кавунів мов накачано. А власної робочої сили в колгоспі не вистачає для того, щоб зібрати в найкоротший строк весь урожай. Ось чому прибулих студентів зустріли з надією. В конторі колгоспу вже зібрались бригадири. Курс розподілили групами між чотирма бригадами колгоспу, поставили кожній завдання. Бригади вже в перший день приступили до роботи. Всі працювали дружно і вперто, відчували велику відповідальність за доручену їм справу. По степових дорогах потяглися автомашини з силосною масою, кормовими. А з кузовів визирали знайомі записані обличчя товаришів, які ще день тому сиділи в університетських аудиторіях, а тепер вантажили, збирали, віяли, копали.

Коллектив курсу повністю втягнувся в роботи, і вже зараз мож-

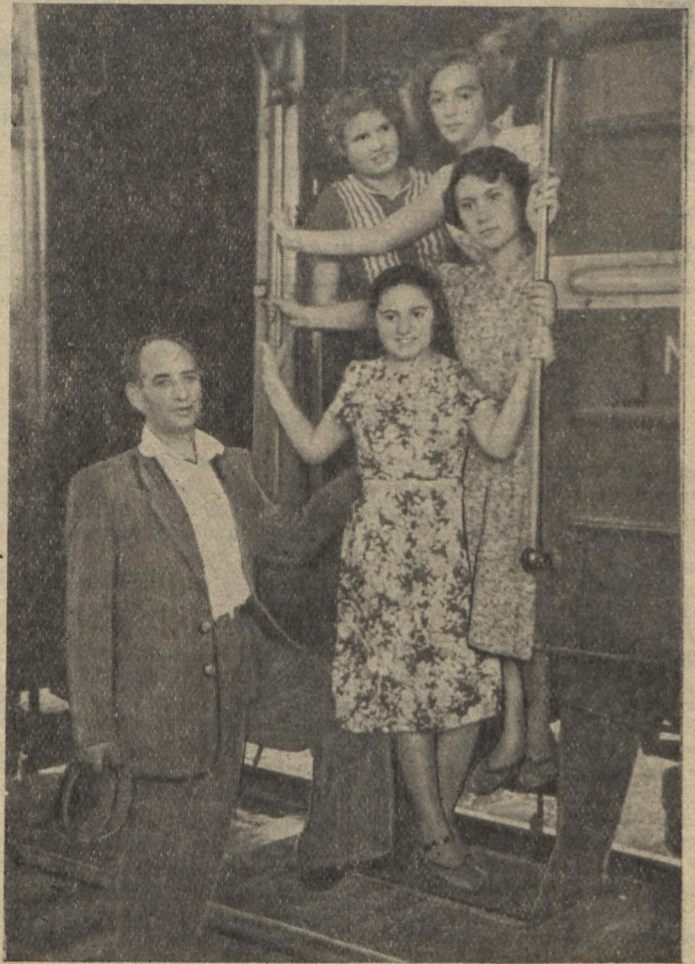
на з упевненістю сказати, що студенти надають значної допомоги колгоспові.

Однак слід відзначити, що правління колгоспу ще далеко не раціонально використовує прибулу силу. Часто виникають тривалі простой то внаслідок несвоечасного подання транспорту, то ще з деяких причин. Так, кормодобувна бригада змушена починати роботи по обслуговуванню комбайна лише о дев'ятій годині ранку, хоч вона може приступити до роботи на півтори—два години раніше. В колгоспі ще не на належному рівні поставлена боротьба за ущільнення робочого дня. Ці і інші недоліки можна і необхідно усунути як можна швидше, щоб найповніше і найдоцільніше використати надіслану колгоспові робочу силу.

Попереду ще багато роботи по збиранню урожаю. Потрібно зібрати близько тисячі гектарів кукурудзи, що вже достигла, треба зібрати і звести багатий урожай кормових культур, заповнити і своєчасно закрити силосні ями. Перша неділя, проведена в колгоспі, показала, що при вмілому використанні і при відповідній організації праці можна досягти чималих результатів у поданні допомоги колгоспові. Студенти вже оволоділи багатьма навиками роботи в сільському господарстві, поранню і вправляння кінями та волами, роботі за комбайном та іншим. Всі добре загоріли, зміцнілись на фізичній праці.

Час пролітає непомітно і швидко. Хочеться, щоб повертаючись із колгоспу в рідний університет по виконанню завдання, можна було з гордістю сказати, що ми не даремно виїздили в колгосп, що й ми вклали свою частку в загальнонародну справу — достроково і без втрат зібрати колгоспний врожай.

І. БАБЕНКО,
студент IV курсу
історичного факультету.

На фото: студенти філологічного факультету зі своїм керівником В. Н. Клейнером вирушають у дорогу.
Фото І. КУЗІНА.

Сміливий вчинок групи радіофізиків

В перший день приїзду студентам групи Р-23 довелося взяти участь в гасінні пожежі будинку однієї колгоспниці. Пожежа почалася несподівано, і коли була помічена, то була настільки великою, що близько неможна було підійти. Першими кинулися до пожежі студенти нашої групи, які в вирішальний момент не розгубилися і до того часу, як збіглися колгоспники, встигли її значно загасити.

Володимир Андрієнко і Олександр Бут, не зважаючи на сильне полум'я, залізли на стелю і почали розламувати балки, звалювати палаючу солому, заливати вогонь водою.

Велику сміливість і рішучість проявив Володимир Пицюга. За сміливий вчинок голова колгоспу висловив подяку студентам нашої групи.

В. ЖУКОВ,
В. КАЗАНСЬКИЙ,
М. ЛИСНЕВСЬКИЙ.

НА ПОЛЬОВИХ РОБОТАХ

(Випуски з щоденника)

Пожвавлено і галасливо було на Південному вокзалі в той день, коли університет відправляв своїх вихованців в колгоспи Запорізької області. В цей же день віжджали і студенти філологічного факультету.

Вирушив состав, і ледве всі влаштувались в зручних вагонах, задзвеніли молоді голоси. Співали пісні про перелогові землі, українські народні пісні. Не замовкав баян в руках Андрія Криницького. Ось вирвався високий дівочий голос, звучить задирлива частушка, яку підхоплює весь вагон. А в одному купе робиться щось таємниче. Виявляється — знайлась іменинниця, і вся група готується відзначити цю дату. Турбот вистачило на цілий день. Під вечір знов заграв баян, а Ніна Нікуліна умудрилася пуститися в та-

нок навіть в маленькому купе. Довго не замовкали жарти, сміх, пісні. Здавалося, мчить в нічній темряві співаючий состав.

Зустріч з колгоспниками

І ось ми в колгоспі імені Шверніка, Приморського району, Запорізької області. Машина розвозить нас по квартирах. Нас зустрічає хазяйка, Олександра Тимо-

фіївна Ставицька, ласкава, турботлива. Охайний, чистенький будиночок. Тут приємно відпочити після роботи, тут ми відчуваємо себе майже як дома.

Потім знайомимося з бригадиром А. Т. Ставицьким. Дбайливо ставиться він до членів своєї бригади, розпитує, пояснює, забезпечує всім необхідним.

Вечері збираємося всією групою, ділимося враженнями. Роксані Черкасовій дуже подобається, що у дворі

На фото: 4-й російський під час роботи.
Фото І. КУЗІНА.

колодязь, а Света Підлісна, Ніна Нікуліна, Неля Авербах і Наташа Дрильонко захоплені полатами, що надала господарка в їх розпорядження.

Ідемо по сільській вулиці, далеко над селом несуться наші пісні. Проводжаємо подруг, які далеко живуть. Замовкла остання пісня. Пора спати. Завтра — перший день праці.

Перший день роботи

12 вересня. 7 годин ранку. Від правління колгоспу імені Шверніка одна за другою відїжджають автомашини. Це їдуть на кукурудзяні поля студенти IV курсу російського відділення філологічного факультету. Через 15 хвилин ми на місці.

Стіною стоїть кукурудза. Врожай видався в цьому році чудовий. Всі ми добре розуміємо, що убрати його якомога краще і якомога швидше — наше завдання.

Голова колгоспу Віктор Миколаєвич Барвінський пояснює нам, що кукурудзяний початок треба очистити від кожури, а вже потім відла-

мувати. Розбилися на бригади і робота закипіла. Поступово звикаємо, набуваємо необхідні навички.

Непомітно підходить час обіду. Обідаємо прямо в полі. Смачний борщ особливо бажаний після праці на свіжому повітрі. Загальну радість визвала величезна кількість кавунів. На обіді присутній голова колгоспу, йому важливо, щоб ми добре поїли і відпочили за час перерви. Не відпочиває тільки наш фотограф Саша Кузін. Всі бажають неодмінно сфотографуватися з великим кавуном, та в запрошеному двома кіними коробі. Після обіду знову дружно за кукурудзу! Злагоджено йде робота в третій ланці (ланкова Ю. Войцеховська). Непогано працює і перша ланка (ланкова Л. Баня), але почувується, що не всі можливості вичерпані, багато ще треба налагодити.

До нових успіхів

Вже наступного дня ці неполадки починаємо виправляти. Зранку почувується, що вперед прийдуть перша і

Іх ланах Запоріжжя

НАБУВАЄМО НАВИКИ РОБОТИ

Перший день нашого перебування на селі розпочався трохи несподівано. Була неділя і в колгоспі ніхто не працював. Після сніданку на машинах нас відвезли до моря. Весь день провели ми на березі, їли кавуни, співали, акордеоністу теж вистачало роботи. Ввечері колгоспники запросили нас в кіно.

Перший день праці пройшов в організаційних хлопотах, а ось зараз вже можна повідомити про деякі наслідки нашої діяльності. В колгоспі «Жовтень» знаходиться 107 студентів нашого університету. Вони розбиті на три бригади. Наша бригада друга. У перший день ми здали 87 центнерів початків кукурудзи, а на другий день вже 143 центнери. Таких хороших наслідків бригада досягла дякуючи деяким організаційним міроприємствам. По-перше, були точно встановлені години роботи та відпочинку, по-друге, на полі люди працювали рівномірно, тут же допомагаючи відстаючим. І що саме головне, за нашим проханням було виділено для бригади, шість підвід, три підводи йшли разом з працюючими, а тимчасом інші відвозили кукурудзу на сипний пункт. Кукурудза, посаджена правильними рядками, кожен іде по своєму рядочку, по дорозі допомагаючи відстаючим товаришам.

Ми вже встигли підрахувати, що студенти декількох груп фізичного та математичного відділень, які працюють в колгоспі «Жовтень» за перші два дні зібрали 517 центнерів кукурудзи.

М. ГОДИЦЬКА

Наш обов'язок — працювати якомога краще

Сьогодні — тиждень нашого перебування в колгоспі, настала пора підбити перші підсумки.

Перш за все необхідно відзначити виключно добросовісне відношення всіх студентів до своїх обов'язків. Не всі однаково підготовлені до фізичної праці, не у всіх є достатньо навиків, але є головне: бажання за місяць зробити можливо більше.

Вже зараз можна відзначити передовиків збирання кукурудзи: Н. Зошенко, З. Казначееву, Л. Ахтирську. Вони набагато випереджають інших товаришів, які приглядаються до їх методів роботи, переймають у них краще.

Приклад рівномірної і ритмічної праці показує по-

стійна група, куди входять А. Кукса, О. Маринич, Т. Ганжела, А. Чанчикова та інші. Тут нема відстаючих. Хто має можливість піти вперед, допомагає сусіду. Група працює пліч-пліч, контролює роботу один одного. Добре працюють О. Заїка, П. Шуляренко, Г. Алпатова, М. Пашенко, В. Оношко та інші.

Зараз мова йде про поліпшення якості роботи, про те, щоб до рівня передових підтягнулися всі, щоб відмінно працювали цілі ланки. Зараз ми проходимо по три рядки в день (10,2 сотих), а найближчим завданням ставимо довести виробіток до 3,5 рядків (12,2 сотих).

Ю. ЖАМОЙДО.

ПЕРШІ ВРАЖЕННЯ

Вражень від поїздки до колгоспу набралось дуже багато.

Першим ділом хочу відзначити бойовий, бадьорий настрій студентів під час знаходження в дорозі. Пісні співали весь час, було багато веселого галасу, сміху та жартів, ніхто не жалівся на тісноту. По-друге, треба відзначити чутливу, добре продуману і організовану зустріч студентів на місці. На станцію були викликані голови колгоспів ще з вечора. Вночі з ними провадилися поради і склався графік розподілення студентів. Тому, коли підійшов поїзд, чекати на станції не довелося. Групи влаштувалися на машинах і... далі я пишу тільки про свою групу.

Нас привезли в село Трудолюбимовка, Михайлівського району, Запорізької області. На мою думку, дуже хороша назва для колгоспного села. Навколо, до самого горизонту — поля, на яких в цьому році визрів дуже хороший урожай кукурудзи, сояшників, чудових мелітопольських кавунів і городніх культур.

Нас прийняли добре, розмістили в найбільш просторих будинках, добре організували харчування. Ми приїхали вранці, до обіду відпочивали, а останню частину дня працювали на бахчі і возили зерно в амбар. Перш за все встановили контакт з місцевою партійною і комсомольською організаціями.

У неділю ми до обіду працювали, а ввечері влаштували спортивну зустріч з волейболу між командами нашої групи і сільської молоді. Не дивлячись на те, що ми виграли цей матч, дружба з колгоспною молоддю зміцніла. Після гри всі разом їздили до річки. До цього часу ми, головним чином, працювали на збиранні кавунів. Особливо добре працювали студенти Слава Матихін, Микола Голєусов, Едік Прохоров. Завтра повинні приступити до збирання кукурудзи — до виконання нашого основного завдання.

Л. ЕНСЬКИЙ,
студент II курсу радіо-фізичного факультету.

смачне і різноманітне воно стало, коли ми на кухню виділили своїх дівчат.

18-го червня в Ногайську відкриється сільськогосподарська виставка Приморського району. Нас обіцяють повезти в місто. Всі не терпляче чекають цього дня, бо багато з нас ще не бачили моря.

А. СУШКОВА,
студентка V курсу філологічного факультету.

ПОЧАЛОСЬ

Розташувалися по хатах, помилися з дороги, познайомилися з хазяїнами.

На другий день взялися за роботу. Більша частина пішла ломати кукурудзу, інші — возити силос. Спочатку робота не зовсім лагодилася. Листи кукурудзи різали руки, але потім пристосувалися і робота закипіла.

Виробіток бригад підвищується з кожним днем, бригади почали змагатися між собою. В ідальні, куди збирається весь курс, обмінюються враженнями, новинами, діляться досвідом, з захопленням зустрічають кожний новий номер «блискавки».

Старанно працюють студенти, і хоча ще не завжди їх роботу можна назвати відмінною, вже видно, що другий російський з честю справиться з дорученою справою.

А. ЖИТНИЦЬКИЙ,
студент II курсу філологічного факультету.

селі болгар, і це зразу відчувається по незнайомій, але приємній мові колгоспників, по архітектурі будинків, по тинах, що зроблені з каменю.

третьою ланкою. Дівчата не тільки змагаються, але й допомагають одна одній порадою. Під час перерви на обід говорять не тільки про борщ та жарке. Тамара Случіна (третьою ланкою) радить першій ланці йти на одному рівні за коробом, а не вириватися вперед одному — двом чоловікам.

Обговорили всі недоліки, брахували їх.

На прикінці дня загальну любов нашої ланки завоював наш їздовий дядя Федір. Він не пасивний спостерігач, а сам пояснює нам, як треба працювати, допомагає на важких ділянках, розповідає про Азовське море, яке ніхто з нас ще не бачив.

Робота не псує хорошого настрою. Навпаки. Ось розпалюється справжня дискусія по роману Вадима Собко «Стадіон». Тамара Коломієць встигає і початок очистити і посперечатися про книгу. Потім виникла спірка вже на іншу тему, порівнювали книги Коптяєвої «Іван Іванович» і «Дружба». І хоча ми були присутні не на

творчому диспуті і не з трибуни виступали, спірки були гарячі і дісталось ж письменниці за її промахи!

Аж ось почувся дзвінкий голос Наталі Дрильонюк. Це ми зустрілися з другою ланкою.

— Ну, як справа? — питаємо. У відповідь:

— Доганяйте! Не відставайте!

Але відставати ніхто не збирається. Швидко луштить початки Света Полесна, Нелі Авербах, Віта Биковцева. Приклад в роботі показує і наш бригадир Саша Кузін.

Дружня і злагоджена робота дала свої наслідки. Наша ланка перша закінчила роботу. І якими смачними здалися нам кавуни, розрізані Ніною Марченко прямо в машині!

Через 15 хвилин закінчила свою роботу третя ланка, і, не дивлячись на втому, допомагає сусідній ланці.

Втомлені, але задоволені виконаною роботою, вечеряємо, йдемо додому. Як приємно почути від Олександри Тимофіївни ввечері: «Прийшли мої дочки! Купайтеся,

я зігріла водичку». У мене болить горло і тому на мене вже чекає кружка гарячого молока.

Також добре відпочивають після роботи всі наші студенти. А коли де-небудь і

На фото: Після старанної праці обід здається особливо смачним.
Фото І. КУЗІНА.

з'являються неполадки, Михайло Юхимович Епштейн, наш бригадир, швидко все налагоджує.

Змагання розгортається

Третій день роботи. Ми вже укладаємося в установлену норму, заздалегідь роз-

раховуємо сили. З-за труднощів ділянки ланка Вані Надточія не встигла закінчити роботу рівно о 12 годині, але комсомольці не пішли з поля, поки не довели роботу до кінця і тільки тоді при-

їхали обідати. Майже на одному рівні йшла сьогодні перша і друга ланки. Але до кінця дня метрів за 200 до краю поля розпалилася боротьба за першість. Шуткуючи і підзадорюючи один одного, кожний намагався вивести свою ланку вперед.

— Поїхали, дядя Федір!

— Вперед, дядя Володя! — безперервно підганяли своїх їздових Віра Крестьонкова і Рая Попова. Разом виїхали до шляху, але перша ланка дружньо ухватилася за колеса і урочистий вигук Таміли Гайворонської: «А ми перші перевернули бричку!» — зафіксував перемогу першої ланки, перемогу не легку, але тим більш приємну!

Попереду велика робота. Перші дні показали, що ми, студенти філфаку не підведемо нашого університету. Сьогодні всім було приємно, коли бригадир сказав про нашу бригаду: «Молодці! Добре працюють!». Своєї думки, ми сподіваємося, він не змінить.

О. ІВАНЦЬКА.

Про деякі задачі сучасної математики, пов'язані з коливаннями струни

Проф. Н. АХІЗЕР.

Струна є простіший представник пружних механічних систем, з яких конструюються різні технічні споруди. Вивчення коливань струни зробило в дальшому можливим розрахунок на коливання пластин, балок, мостів та крил літаків.

В історії кожної науки є проблеми, які особливо впливають на розвиток методів цієї науки і навіть на формування її основних понять. В історії математичних наук однією з таких проблем є проблема про коливання струни.

На базі задачі про струну вперше будувалися деякі загальноприйняті тепер методи інтегрування.

У зв'язку з цією задачею виникла дискусія між Ейлером, Даламбером і Дан. Бернуллі, яка стала початком теорії тригонометричних рядів і сприяла розвитку деяких основних понять аналізу. З задачею про струну пов'язані також знаменні дослідження Штурма і, зокрема, одна теорема, про яку сам Штурм сказав на лекції, що він має честь носити її ім'я.

Своїми дослідженнями з математичної фізики чудово сторінку в теорію коливань струни вписав і В. А. Стеклов, великий період життя якого належить нашому місту і нашому університету. Біля 60-тих років тому В. А. Стеклов розпочав свої дослідження по проблемі Штурма — Ліувіля, до якої зводиться не тільки задача про коливання струни, але і ряд інших задач математичної фізики і, в першу чергу, задача теплопроводності і дифузії.

Рівняння Штурма — Ліувіля є диференціальне рівняння другого порядку, в склад якого входять деякі відомі функції, які у випадку струни характеризують її механічну природу, а також деякий параметр, пов'язаний з частотою гармонічного коливання, які робить струна. В цьому рівнянні задовольняє амплітуда коливання кожної точки струни. Крім диференціального рівняння є ще так звані крайові умови. Вони повинні виконуватись на кінцях струни і залежать від характеру, закріплення цих кінців. Основна задача, якою займався ще Штурм, полягає в знаходженні так званих власних коливань струни і, в першу чергу, частот цих коливань, які звуться власними частотами; їх знаходження пов'язані

з формуванням особливих значень згаданого вище параметра. Сукупність цих особливих значень звуться спектром проблеми. Методи, розроблені В. А. Стекловим, дозволили йому вирішити ряд важких питань теорії, які з часу Штурма і Ліувіля залишалися відкритими. Дослідженням В. А. Стеклова завершився класичний етап з проблем Штурма — Ліувіля.

Нові проблеми відносно рівняння Штурма — Ліувіля виникли зовсім недавно. Вони також висунуті фізикою і носять назву обернених проблем. Першу таку проблему поставив у 1929 році академік В. А. Амбарцумян. Його проблема полягає у відбудові диференціального рівняння Штурма — Ліувіля і, можливо, крайових умов по спектру. Перша точна формулювання і перший наслідок належать скандинавському математику Боргу і одержані десять років тому. Однак повне вирішення первинної оберненої проблеми і розвиток її в різних напрямках було одержано декількома роками пізніше. Робота в цій цікавій галузі математичного аналізу продовжується і тепер і набуває все більшого значення, дякуючи важливим новим прикладенням в фізиці.

Перші фундаментальні роботи після Борга належать нашому професору В. О. Марченко. Удосконаливши апарат, створений Б. М. Левітаном та О. Я. Повзнером, він одержав ряд наслідків великої важливості. Простіші з них полягають в такому: хай дані дві послідовності чисел; в такому випадку, коли існує струна, для якої ці сукупності чисел являють спектри при одній і тій же умові закріплення правого кінця і вже різних закріпленнях лівого, то ця струна і всі згадані умови закріплення єдині. Ця важлива і важка теорема В. О. Марченка є так званою теоремою існування. Вона відкрила шлях для дальших робіт, просвячених в основному методам відбудови струни по її спектральним властивостям. Ефективні рішення були дані різними шляхами і майже одночасно М. Г. Крейном в Одесі та І. М. Гельфандом і Б. М. Лівітаном в Москві. Особливу цікавість являють дослідження М. Г. Крейна, в яких він примінив створений ним апарат ермітово-позитивних функцій. Нещодавно спектральна теорія диференціальних рівнянь поповнилася новими наслідками Б. Я. Левіна та А. Л. Повзнера.

На жаль, дуже важко викладати в популярній формі математичні проблеми і зв'язок між ними. Коли б не ці труднощі, слід було б написати популярну книжку про струну. Вона напевно мала б такий же успіх, який в свій час випав на долю книжки Бойса «Мильні пазирі», в якій розказано про різні задачі геометрії, оптики, теорії молекулярних сил і т. д., пов'язаних з тонкими мильними плівками.

Моряк підшефного корабля — студент університету

Це було кілька років тому. Я служив на одному з кораблів Чорноморського флоту, над яким взяла шефство комсомольська організація університету.

За запрошенням комсомольців корабля група студентів, в числі яких були тт. Попов, Синельнікова, Гавриш, Куколевська, відвідали наш корабль. Гості розповіли про університет, його славетні традиції, життя студентів. З цієї зустрічі і зав'язалася тісна дружба між кораблем та університетом.

Делегація моряків, у складі якої був і я, також побувала в гостях у своїх шефів. Ми були присутні на вечорах факультетів, де розповідали про цікаве життя радянських моряків. Я особисто був на вечорі хімічного факультету. З цього часу у мене виникла думка, після закінчення служби поступити вчитися в університет. Але в той час я мав освіту тільки за 7 класів середньої школи.

Після демобілізації я поступив працювати і не гаючи часу вирішив йти вчитися у вечірню школу. Нелегко одночасно суміщати працю з навчанням. Але впертість, настійливість і воєнне загартування допомогли мені справитися з цим завданням. В цьому році я закінчив 10-й клас вечірньої школи і поступив на хімічний факультет університету.

Будучи моряком, я ретельно ставився до своїх обов'язків, за що був нагороджений похвальною грамотою Харківського обкому ЛКСМУ. Зараз, ставши студентом університету, я обіцяю також чесно і старанно виконувати обов'язки радянського студента.

Закликаю весь студентський колектив боротися за добру успішність, за поліпшення шефської допомоги колгоспникам і морякам.

Іван СЕМЕНЦОВ.

Т. УЛЕЗЬКО,
бібліограф учбової бібліотеки.

ЛІТНЯ ПОЇЗДКА УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ АГІТКУЛЬТБРИГАДИ НА СЕЛО

На деяких курсах та в групах ще не закінчилися останні екзамени, а в Комітеті комсомолу вже зібралася група учасників художньої самодіяльності, що відправлялися у складі агіткультбригади в чергову поїздку. Деякі студенти вже виступали перед колгоспниками, інші їхали в перший раз і тепер розпитували «ветеранів» про дальші завдання. Трошки метушилися, а Яша Агранович, підбираючи костюми для танців, у поспіху захопив два чобити на одну ногу.

Бригаді належало дати десять концертів в колгоспах Близнюківського району, Харківської області. Бригада мала при собі запрошувальні квітки та афіші, виготовлені в типографії. В них від імені університету запрошувалися колгоспники на вечір відпочинку, в про-

грамі якого стояли доповідь про міжнародне становище, концерт художньої самодіяльності і танці. Але цим не вичерпувалася роль бригади. Була думка з естради піддати критиці відстаючих і похвалити передовиків. Тому у склад бригади ввійшов поет-студент Болеславський, в завдання якого входило писати фельетони і куплети з використанням місцевого матеріалу. Крім цього студенти повинні були допомогти художній самодіяльності сільських клубів.

В підготовці агіткультбригади були і недоліки з боку комітету комсомолу. Бригада готувалася у поспіху і укомплектовувалася у першу чергу тими, кого вдалося розшукати, в наслідок цього репертуар оказався трохи однобічним. Але поступово це налагодилося. Недоліків в репертуарі вдалося цілком запобігти дякуючи ініціативі учасників бригади. Ледве поїзд відійшов від вокзалу, керівник бригади Віктор Лебедев вла-

На фото: Під час чергового концерту.
Фото І. КУЗІНА.

штував «генеральний огляд» нашим артистам. Виявилось, що Агранович і Фрадкова крім «молдавського танцю» можуть виступати з «чеською полькою», коли до них приєднається Таня Шокурова. Вона ж крім того може співати в вокальній групі і читати сатиричні вірші Степана Олійника. Ваня Конобалов крім матроської пляски може розучити жартівливий танок «На побивку», а наш поет Болеславський може виступити з декламацією своїх віршів.

Самі концерти проходили

незмінно з великим успіхом і нерідко затишувалися допізна, бо глядачі прохали повторення багатьох номерів і довго не відпускали наших артистів зі сцени. Всюди нас зустрічали дуже тепло і привітно. В колгоспі ім. Кірова навіть спеціально побудували сцену під відкритим небом, бо клуб не міг вмістити бажаючих поїти на концерт. Після концерту колгоспна молодь танцювала разом з учасниками концерту і наші акордіоністи грали, чергуючись з місцевими баяністами. Вели-

ким успіхом користувалися виступи жіночої вокальної групи у складі Тані Шокурової, Еми Померанцевої, Ірини Олександрової, Антоніни Циганової. Часто після концерту їх прохали дати тексти виконаних пісень, ці прохання відразу ж виконувалися.

Треба продовжувати поїздки в колгоспи агіткультбригад і провадити їх не тільки в канікули, але й в неділі в найближчі колгоспи. При наявності такого великого колективу художньої самодіяльності, який має наш університет, комітет комсомолу міг би посилати декілька агіткультбригад одночасно з різноманітною програмою, що включала б не тільки концертні номери, а й постановки самодіяльного драмколективу.

Цим ми можемо надати велику допомогу у справі культурного виховання колгоспників.

Л. ЕНА,
учасник агіткультбригади.

Редактор Г. ПОПОВ.

«СТАЛІНСЬКІ КАДРИ»
28 вересня 1955 р. Стор. 4.